

L'APUNT

La inspiració és al carrer

Raül Garcia i Aranzueque

El neuròleg britànic Andrew Tate diu que la millor manera de trobar inspiració és sortir a passejar: augmenta la circulació sanguínia i el cervell recull molts més estímuls dels que té quan s'està tancat entre quatre parets. Ara que hi ha tants nervis pels moviments tectònics de la política catalana, estaria bé que els que ens han de dur a Ítaca, Madrid o al país dels Teletub-

bies sortissin de la seva bombolla un momentet de no-res i, aprofitant que fa bon temps, trepitgessin el carrer i es barrejessin amb la gent. Un cop fet aquest procés, que inspirin fort, tornin al despatx i es plantin al davant de l'ordinador, que Tate diu que és el lloc ideal per trobar la resposta a un problema concret i acabar de perfilar-ne la solució.

OPINIÓ

Josep-Maria Terricabras
Diputat al Parlament Europeu

Concentració per demanar el tancament del CIE, dissabte a la Zona Franca ■ JOSEP LOSADA

Tanquem el CIE

No seria just no reconèixer que els últims anys s'han aconseguit algunes millores en els centres d'internament d'estrangers (CIE) gràcies a la pressió social i la implicació de cada vegada més agents socials, jurídics i polítics. Segurament a causa d'aquestes pressions –o si més no, en part–, el març de l'any passat, es va aprovar el reglament dels CIE, amb 28 anys de retard. En el cas del CIE que hi ha a la Zona Franca de Barcelona, s'han implementat els jutjats de control dels CIE, que estan tenint un paper fonamental per garantir els drets a la població internada en aquests establiments. També es garanteix l'accés de les organitzacions socials als CIE, s'han ampliat els horaris i la qualitat de les visites amb familiars, s'ha implantat un sistema de videovigilància efectiu que cobreix la major part dels espais, s'ha dut a terme una millora parcial de l'assistència sanitària, s'ha implantat un servei d'orientació jurídica a càrrec de lletrats del Col·legi d'Advocats i s'han retirat les mampares a les sales de comunicació.

Probablement, com a conseqüència d'algunes d'aquestes mesures, en l'últim any, s'ha reduït el nombre de denúncies per maltractaments o tortures al CIE de Barcelona, la qual cosa és una bona notícia. No obstant això, encara queden molts aspectes que segueixen vulnerant els drets de les persones que hi ha retinudes i els directors dels CIE continuen mantenint un marge molt ample que els permet actuar arbitràriament.

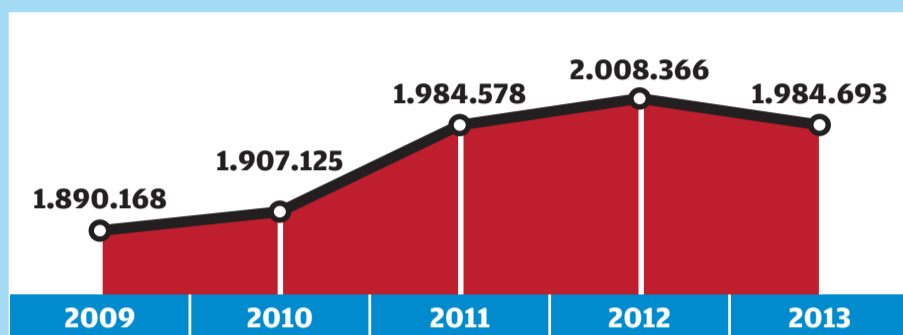
Per això, cada vegada som més els qui creiem que els CIE, malgrat aquests avenços, continuen sent una vergonya democràtica i, en conseqüència, continuem demanant-ne el tancament. No hem d'oblidar que les persones que estan allà tancades no ho estan com a conseqüència d'un judici amb totes les garanties legals. Han comès una irregularitat administrativa, però cap delictes. En segon lloc, malgrat les millores esmenta-

Les persones que estan allà tancades han comès una irregularitat administrativa, però cap delictes

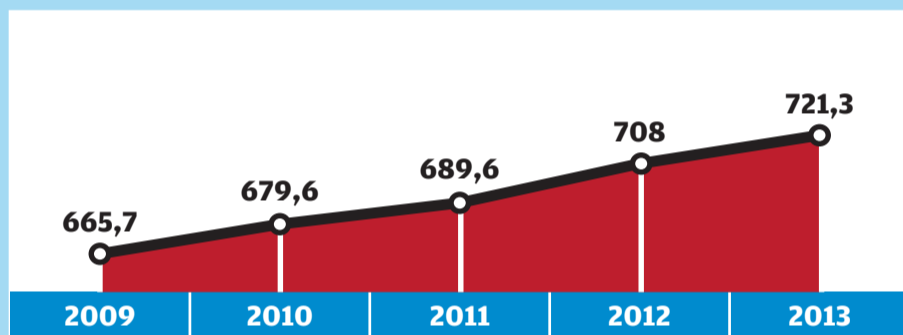
des, la situació dels interns als CIE és pitjor que la dels interns en un centre penitenciari, on almenys tenen una normativa que regula els seus drets. En els CIE, són a les mans de la discrecionalitat dels directors dels centres.

Com a conseqüència de tot això, les condicions de vida als CIE són molt dolentes, pitjors que als centres penitenciaris, i, per tant, no s'ofereix un tracte mínimament digne a persones que, repetim-ho, no han comès cap delictes. La forma de regular els fluxos de persones entre estats no ha de ser la privació de llibertat, i les polítiques migratòries han de ser de cooperació i no de repressió, que és el que representen aquests centres. Per tot això, el tancament dels CIE cada vegada és més urgent.

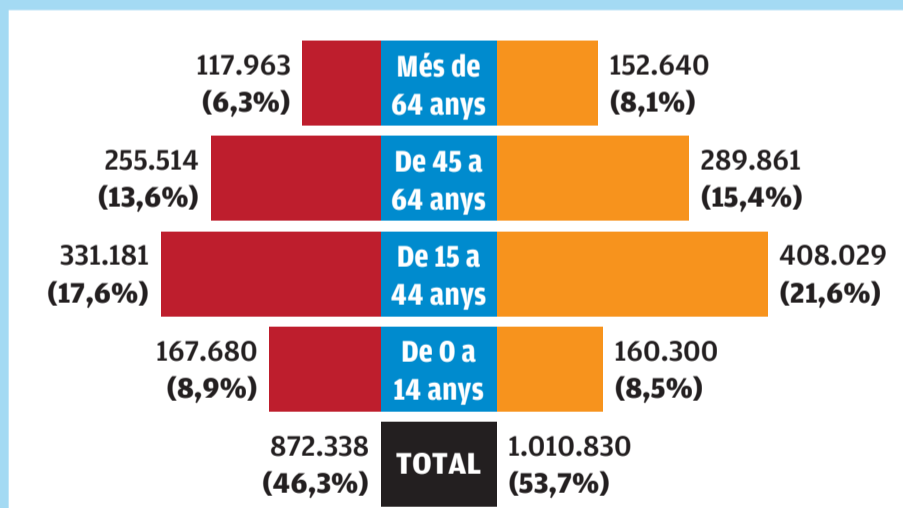
Evolució de població amb assegurança

Evolució del preu anual mitjà de les pòlisses (euros)

Perfil dels assegurats

Cataractes, parts i cesàries, l'activitat més freqüent

La memòria d'entitats d'assegurança sanitària lliure corresponent al 2013 inclou, per primer cop, dades sobre l'activitat sanitària de les entitats d'assegurança lliure. Malgrat que la resposta de les entitats no ha estat homogènia, l'informe ofereix una aproximació d'aquesta realitat. Pel que fa a l'activitat hospitalària amb internament, la quirúrgica representa el 47,3% dels actes, seguida de l'activitat mèdica (25,1%) i de l'obstètrica (10,1%). D'altra banda, les vi-

sites a urgències són la principal activitat hospitalària sense ingrés (84,1%), seguida de la cirurgia ambulatoria sense ingrés (13,1%).

Els procediments quirúrgics més freqüents són les operacions de cataractes (22,6%). A continuació, hi apareixen els parts (16,6%) i les cesàries (9,6%), les operacions de menisc (8,8%) i les de tumors tous (8,6%).

El fet que parts i cesàries es trobin entre els procediments més habituals es correspon amb el segment de

població que presenta la taxa més elevada de cobertura privada: les dones de 15 a 44 anys. De fet, entre les proves més freqüents, també es troben les ecografies obstètriques, les citologies i les mamografies.

El Departament de Salut vol que les entitats continuïn aportant aquesta informació en anys successius per tal de comparar-la amb l'activitat pública i per plantejar possibles projectes d'història clínica compartida entre els dos sectors, públic i privat.